

ՔՈՒԶԱԿԵԱՆ ԱՆՏԻՊ ՏԱՂԵՐ

(Շար.)

Գրքեր է (1) բարակ թղթիկ իմ կիւղէլն ու ինձ է դրկեր,
Թէ Ա'ն (2) կարգա՝ ու տե'ս, իմ եա'ր, որ իմ սէրս ի թոստ ես եկեր (3).
Ես այլ բարակ թղթիկ (4) գրեմ, գրեմ ու իմ եարին ուղարկեմ,
Ա'ն կարգա՝ (5) ու տե'ս, կիւղէ'լ, զաւատ խօսք են հասկեցուցեր:

Ի՞նչ աղուորս բարակ թղթիկ ճը գրեր ու դրկեր է ինձի,
Թէ՛ Ան, կարգա ու տես, սիրելի'ս, դուն որ իմ սիրոյն վրայ կը տարակուսիս:
Ես ալ բարակ թղթիկ ճը պիտի գրեմ, պիտի գրեմ ու եարիս ուղարկեմ,
Թէ՛ Ան կարգա՝ ու տե'ս, աղուո՛ր, քեզի սխալ խօսք են հասկեցուցեր:

★

Կտրա՛ծ (6) դամազին լեզուն ու տըւած որ շունն է կերեր (7).
Ղամազն է ի օձ նըման, որ զԱդամ՝ է զալտեցուցեր (8),
Պըտուլն ալ ի կեր տըւեր, ի դրախտէն հաներ ու վարեր (9),
ԶԱդամ ի դրախտէն հաներ, զիս ի քո ծոցուն է վտարեր (10):

Թող կտրեն բանասերկուն լեզուն ու նետեն շան որ ուտէ.
Բանասերկուն նճան է օձին որ Ադամը սխալեցուց,
Պտուլն անոր տուաւ որ ուտէր ու զայն դրախտէն արտաքսել տուաւ.
Ան Ադամը դրախտէն դուրս հանել տուաւ, զիս ալ քո ծոցէդ վտարեց:

★

Քո (11) սէրն է անգին զուժաշ, ի վաճառ վասըն քո եկայ (12),
Տըւի զարեւուս (13) թարկիլին, ի վերայ ծովուն նաւեցայ,

(1) Այդ քառեակը կայ միայն Բ. օրինակին մէջ. Զեռ. Գրքեր բարակ...

(2) Թէ առ /Թ'առ/ իբր մէկ վնճկ կը կարդացուի. Զեռ. կարդայ:

(3) Ի թոստ ? այս բառն աղաւաղուած կը թուի. ենթադրական Թարգմանութիւն մը տուինք:

(4) Հոս եւ Ա. տողը Զեռ. Թխթիկ:

(5) Զեռ. կարդայ:

(6) Այս քառեակը կը գտնուի Ա. եւ Բ. օրինակին մէջ:

(7) Բ. օրին. Զեռ. ու ճըգած որ...:

(8) Բ. օր. Ի յօձի նըման զրկեցուցեր:

(9) Բ. օրինակին մէջ այս տողը կը պակսի:

(10) Բ. օրինակ. ցաներ... է վարեր:

(11) Ա. Քո, Բ. քու:

(12) Ա. եկայ, Բ. եկի:

(13) Ա. Զարեւուն, Բ. Զարեւուս:

«ՄԱՍԻՆԻՆԻ ԴԱԿԻՔԸ»

Նկար՝ Յակոբ Կոչոբյանի

Է՛յ եար, ինձ բարիս առնուս, նաւս ունի զիս առ քեզ կուգայ (14).
Իմ մէկըն հազար եղաւ այն պահուն որ ըզքեզ տեսայ:

Քու սէրդ է անդին կերպաս, զայն գնելու համար ճամբայ ելայ.
Կեանքս վտանգի դրի ու ծովուն վրայ նաւեցի.
Ո՛ր սիրական, բարի ելիր ինձի, նաւս ահա զիս առեր քեզի կուգայ.
Ի՞նչ ձէկս հազար եղաւ այն պահուն ուր քեզ տեսայ:

★

Գիշեր ու ցորեկ կուլամ, աճապ իմ եարըն կու լըսէ՞,
Այնչափ ողորմիկ կուլամ, յաշերուս արուն կու կաթէ.
Այն իմ հեռացեալ մարդուն որ ինձի խապար մի բերէ,
Հաշուեմ (15) զիմ ելած հոգիս դարձուցեր ու յիս (16) կու բերէ (17):

Գիշեր ու ցորեկ կուլամ, արդեօք ի՞նչ սիրելիս կը լսէ՞.
Այնչափ դառնորէն կուլամ որ աչքերէս արուն կը կաթէ.
Ով որ իմ հեռացած մարդէս ինձի լուր ծը բերէ,
Պիտի հաշուեմ թէ ելած հոգիս նորէն ինձի կը դարձընէ:

★

Ով որ զիս կտրատէ, մորթէ, քարկոծէ. իմ կէս հալւոյն չէ.
Այերս ի՛նչ տեսաւ ի քեզ որ իմ սիրտս ըզքեզ կը սիրէ (18).
Ոչ ունիմ համբերութիւն որ լըսեմ սահաթ մը քենէ,
Հանցեղ եմ ի քո սիրուդ զինչ ամառ ծաղիկն ի ջըրէ (19):

Եթէ զիս կտրատեն, ճորթեն, քարկոծեն, կէսն իսկ տուած չեն ըլլար պատմին
որուն արժանի եմ.

Աչքերս ի՛նչ տեսան քու ձէջդ որ սիրտս աշպէս քեզ կը սիրէ.
Ես չունիմ համբերութիւն որ գէթ ժամ ծը լուռ ծնամ քու ճափդ.
Այնպէս ծարաւ եմ սիրոյդ ինչպէս ամառ տտեն ծաղիկը ծարաւ է ջուրին:

★

Դաւիթ մարգարէն հրամէ՛ (20) Թէ չարկամ ունես նա սիրէ՛,
Ձեռքըն (21) բռնէ ի տուն տար Աստուծոյ բարովըն պատուէ՛,

(14) Ա. Գուգայ, Բ. Կուգայ:

(15) Ձեռ. Հաշուիմ:

(16) Ձեռ. Յիս բերէ:

(17) Այս քառեակը, որ տարիներէ ի վեր երկրէն հեռացած պանդուխտի մը կնոջ ողբն է եւ քիչ տարբերութեամբ հրատարակուած է արդէն Նահապետ Քուչակի Դիւանին մէջ, կը գտնուի միայն Բ. օրինակին մէջ:

(18) Բ. օրին. կու սիրէ զքեզ:

(19) Բ. օրինակին մէջ՝ այս քառեակին աւաջին ու վերջին երկտողերուն միջեւ մտած

ե՛ն ուրիշ քառեակի մը աղաւաղեալ ու պա-
կասաւոր սա տողերը.

Քոնամ? (Քոն ա՛մ?) Ի՛նչ պատճառ կու ձգէ,

Թէ քու սիրտըն զիս չուզէ,

Նա պէղար է իմ սիրտն ի քենէ...

Ինչ անեմ կամ ի՛նչ լինիմ, տէր չունիմ որ
գայ զիս ձէնէ:

(20) Բ. օրինակ, Դաւիթ մարգարէն հրա-
մայեաց:

(21) Բ. օր. Ձեռքըն բռնէ:

Գաւաթ լից ու ձեռքըն տուր՝ (23) իր լեզուովըն գինքն անիծէ (24),
«Աստուած տունըդ շէն պահէ, քո չարկամըդ գլխովարէ»:

Գաւթի Մարգարէն կը պատուիրէ՝ եթէ թշնամի ունի, սիրէ՝ զայն,
Ձեռքէն բռնէ տունդ տա՛ր, Աստուծոյ բարիքներովը պատուէ՛.
Գաւաթ լեցո՛ւր ձեռքը տո՛ւր, իր բերնովը գինք անիծէ՛
«Աստուած տունդ շէն պահէ ու թշնամիդ գետի՛նը զարնէ»:

★

Ով ձուկ ու գինի ունի ու խումար մարդուն խընայէ,
Թող մուկն իր կարասն ընկնի, կատուն իր ձկնակն (25) աւիրէ:
Կացին ի մորին ընկեր (26) զծառերուն տակըն կու խոզէ (27),
Ծառերն ալ ի խօսք ելան՝ «Ի՞նչ անենք որ կոթն է մեզնէ (28):

Ով որ ձուկ ու գինի ունի ու գինեւէր մարդուն կը զլանայ,
Թող մուկն անոր կարասն իշնայ, Թող կատուն անոր ձուկը լղրծէ:
Կացինը անտառն է ինկեր, ծառերուն արծառը կը կարէ,
Ծառերն ալ լեզու են երբ, «Ի՞նչ ընենք, կ'ըսեն, որ կոթը մեզնէ է»:

★

Քու գունդն ինձ գինի պիտէր, խմէի ու հարբենայի,
Քու ծոցդ (29) Ագամայ դըրախտ, մանէի խնձոր քաղէի,
Քու երկու ծրծաց միջին (30) պառկէի (31) 'ւ ի քուն լինէի.
Այն ժամն ես հոգի պարտի Գըրօղին, լուկ թող գայ տանի (32):

Ո՛ւր էր որ ունենայի քու զոյնովդ գինի, խմէի ու գինովնայի,
Քու Ագամայ դրախտ ծոցիդ մէջ մանէի խնձոր քաղէի,
Քու երկու ծիծիդ մէջտեղ պառկէի ու քնանայի.
Ու թող ա՛յդ պահուն Գրօղը՝ որուն պարտական եմ հոգիս՝ դար ու տանէր զայն:

(23) Ա. օր. Գաւաթ լեցու /հաւանօրէն լից ու/ ձեռքն տուր, Բ. օր. Գաւաթ լից ի ձեռքըն տուր:

(24) Ա. օր. իր բերնովն ըզինք անիծէ, Բ. օր. իւր լեզուովըն գինքն անիծէ՛:

(25) Բ. օր. ի կարասն... զիր ձկնակն:

(26) Բ. օր. Կացին ի մորենին ինկեր:

(27) Ա. օր. կու խոզէ, Բ. օր. կու խոզէ:

(28) Բ. օր. կոթն ի մենէ: Այս բառակիրն մէջ միացած են երկու երկատուներ որ անշատ իմաստ ունին /իին առածածեւ ասացուածքներ կը խտացնեն/ եւ սկզբնաբար իրարու կցուած չեն եղած. երկրորդը արդէն

կը գտնուի ուրիշ տաղիկի մը մէջ՝ զոր հրատարակած ենք Նահ. Քուչ. Դիւանին մէջ:

(29) Բ. օր. Քո ծոցդ:

(30) Ա. օր. Քո ծոցիդ մէջ, Բ. օր. Քու երկու ծրծաց միջին:

(31) Բ. օր. Պարկէի:

(32) Ա. օր. Այն ժամն ես հոգի պարտի Գըրօղն գայ լուք թող տանի, Բ. օր. Ցայնժամ ես հոգի պարտի Գըրօղին, լուկ թող գայ տանի: /Այս բառակիր քիչ տարբերութեամբ հրատարակուած է Նահ. Քուչ. Դիւանին մէջ, ուր չորրորդ տողը սապէս է՝

Հոգիս պարտական էի Գրօղին, Լօք թող գայ ու առնու տանի:

Աչե՛ր, ծըրարեմ՝ (33) ըզքեզ կըրահեմ՝ որ մարդ չի հաշիս,
 Լեզո՛ւ (6), կարատեմ՝ ըզքեզ գուլ գանկով որ այլ չի խօսիս,
 Սրտի՛կ, գանկըտեմ՝ ըզքեզ, արիւնին (35) մէջը թապլախս:
 — Ե՛րբ սապո ու համբեր չունիս, սիրոյ տէր ա՛մ է՛ր (36) կու լինիս:

Աչքի՛ր, քեզ ծրարե՛մ ու այրե՛մ որ ա՛լ ծարպու չնայիս.
 Լեզո՛ւս, քեզ բռնի գանակով կտրտե՛մ որ ա՛լ չխօսիս.
 Սրտի՛կս, գանակ զարնե՛մ քեզի որ արիւնին մէջ թապլակիս:
 — Երբ չունիս համբերութիւն, գուն ինչո՛ւ սիրոյ տէր կ'ըլլաս:

Պիտէր ինձ հազար մաքի, հազարին եաթախն (37) ապիկի,
 Պիտէր ինձ հազար ջորի, ու հազարին բեռնակն ալ ոսկի (38),
 Պիտէի ինձ ծովեր գինի ու հաւերդ ինձ դօստօքանի (39),
 Իմ եարս ալ իմ քովս ըլնար (40), խլմէաք տարեկ մի քանի:

Ունենայի՛ հազար մաքի, հազարին հանգստալարն ալ բիւրեղէ,
 Ունենայի՛ հազար ջորի, հազարն ալ ոսկիով բեռնաւորուած,
 Ծովերն ինձի գինի ըլլային ու հաւերդ բաժակ,
 Սիրականս ալ քովս ըլլար ու քանի ճր տարի խմէինք:

Զիմ՝ (41) եարն յիսնէ (42) զատեցին, թոռմեցայ (43) գէտ վարդի տերեւ,

(33) Ա. եւ Բ. Ծարարեմ: Նոյն քառեակը
 հրատարակուած է արդէն քիչ տարբերու-
 թեամբ *Նահ. Քուչ. Դիւանին* մէջ, ուր առաջին
 տաղն ունի՝ Աչ կունք, ծըրարեմ՝ ըզքեզ:

(34) Բ. օր. Լեզուակ:

(35) Բ. օր. ճարունին մէջըն:

(36) Բ. օր. Ա՛մ յէ՛ր:

(37) Ա. օր. Եաթախն, Բ. օր. Եաթախն:

(38) Բ. օր. Ու հազարին բեռն ալ ոսկի:

(39) Բ. օր. Ուներդ ինձի տօստօքանի:

(40) Բ. օր. Իմ եարս այլ ի քովս լինար:

Այս քառեակը հրատարակուած է /մէկ տողը
 պակաս/ *Նահ. Քուչ. Դիւանին* մէջ. այդ փո-
 փոխակին մէջ կը գտնենք՝ Ու հազարին գո-
 մերն /ձեռագրին մէջ *գամերն*/, ... ու հաւերդ
 տօստօքանի: Իմ եարս ի մօտիս պիտէր, խլ-
 մէաք օրեկ մի քանի: Այս քառեակով կը
 վերջանայ Ա. եւ Բ. օրինակի Քուչակեան այս
 տաղաշարը:

(41) Այս տաղիկը որ քիչ տարբերութեամբ
 հրատարակուած է *Նահ. Քուչ. Դիւանին* մէջ,

կը գտնուի Ա. օրինակին մէջ, ինչպէս եւ Պ.
 Քիւրտեանի ձեռագիր տաղարանին ուրիշ մէկ
 տեղը օրինակուած առանձին տաղաշարքի մը
 մէջ /*Տաղ սիրոյ* տիտղոսով/ ուր այս տա-
 ղիկին առաջին երկու տողերը շարքին սկիզ-
 բը դրուած են եւ յաջորդ հինգ տողերը շար-
 քին է՛ն վերը՝ ուրիշ հինգ քառեակներէ յետոյ.
 երկու օրինակներուն մէջ ալ այս տաղիկին
 եօթը տողէն յետոյ կը գտնենք նաեւ հետեւ-
 եալ տողերը, որ ուրիշ քառեակի մը մասն են՝
 հոս կցուած.

*Մահալովդ ի վայր կուգայի, ես առջեւ իմ
 եարս ի յետեւ,*

*Այլ գայի ու այլ կանգնէի, որ գայր իմ եարս
 ինձ տայր բարեւ,*

*Բարեւ ու հազար բարեւ, արեգակ իմ լոյս ու
 արեւ:*

(42) Ա. Յիսնէ. Բ. Բ. /Քիւրտեանի օրինակ/
 Յիսմէ:

(43) Բ. Բ. Թառմեցայ:

« ԹԱԿԻ-ԻՉԻ ՓՈՂՈՑՈՒՄ »

Նկար՝ Պակոբ Կոջոյեանի

Տարին այլ երկիր (44) հանին, չի ցաթեց իմ սիրտս ա՛լ արեւ (45).
 Երթամ աղաչեմ զԱստուած որ ինձի տայ աղււնու (46) թեւ,
 Թռչիմ ի հաւան ելնում (47), իմ եա՛ր, ձեր երգիցն (48) ի վերեւ,
 Աչիչս ալ (49) արցունք թափեմ զէտ թաթաւ ու զէտ անձրեւ (50),
 Իմ եարս ալ ի դուրս ելեր (51)՝ կարմըրեր զէտ վարդի տերեւ,
 Իջնում ու պագիկ մ'առնում (52) ըզգընչին ներքեն ու վերեւ:

Սիրականս ինձէ՛ զատեցին, թուճեցայ ինչպէս վարդի տերեւ.
 Զայն ուրիշ երկիր ճը տարին, ա՛լ սրտիս ձէջ արեւ չճաթեցաւ.
 Երթամ Աստուծոյ աղաչեմ որ աղաւնիի թեւ տայ ինձի,
 Թռչիմ օդը ելլեմ, քու երգիքիդ վերեւ գամ, ո՛վ սիրականս,
 Լէքերես ալ արցունք թափեմ ինչպէս թաթաւ ու անձրեւ.
 Սիրականս ալ դուրս ելլէ, վարդի թերթի պէս կարճրած,
 Իջնեմ ու իրմէ համբոյր մ'առնեմ զեչին ներքեն ու վերեւ:

★

/44/ Բ. Բ. Յայլ երկիր:

/45/ Զցաթեց յիմ սիրտս այլ արեւ:

/46/ Բ. Բ. Աղաւնու թեւ:

/47/ Բ. Բ. ելնում:

/48/ Ա. երթիցն, Բ. Բ. իմ էարին երգիցն

ի վերեւ:

/49/ Բ. Բ. Յաչիչս ալ:

/50/ Բ. Բ. ու զէտ անձրեւ:

/51/ Բ. Բ. ի դուրս ելաւ:

/52/ Բ. Բ. Պագիկ մ'ը առնում... վերեն, Ա.

Պագիկ մը առնում զմնչին:

Իմ հոգուս հոգի, իմ եար, քանի քու քովէդ գընացի (53),
 Հոգիս ի մարմնոյս (54) ելաւ ու մահուան դուռն գընացի (55).
 Վաղվրնէ ինչ որ իրկուն (56) կուլայի ու զքեզ (57) կ'ուզէի,
 Գիշերն ինչ որ լուսանար (58), քո սիրուն ես քուն չունէի:

Ո՛վ իմ հոգոյս հոգին, ո՛վ իմ սիրականս, քանի որ քու քովէդ հեռացայ,
 Հոգիս ճարձինէս ելաւ ու ճահուան դուռը դացի.
 Աւտուն կանուխէն ծինէս իրկուն կուլայի ու քեզ կ'ուզէի,
 Գիշերը ծինէս լոյս՝ քու սիրոյդ ես քուն չունէի:

★

Իմ եար, քո արեւն ասեմ, քեզի սէր կայ ի մ'էջ սրտիս,
 Ասեմ, չամաչեմ ալ ես, կու սիրեմ որ կ'ելնէ հոգիս (59):
 Իմ եարն (60) է հագեր քթան, երգիցոյն (61) եկեր սուտ ի բան,
 Գիտեմ թէ ի բան եկեր, նա եկեր հոգոյս (62) հոգեհան:
 — Ձեր տունն ի բանէ եկի, գքեզ տեսայ բանըս մոռացայ (63),
 Ոտկունքս (64) ոչ ի յեա կ'երթայ ոչ յառաջ (65), սերկերաւն եղայ:
 Ես լինամ քեզի ծառայ (66), ի՞նչ արիր որ հանցեղ եղայ (67),
 Շատոց սիրուդ էրէի (68). Թ'ինչ տիժար եղաւ այս տարւայ (69):

Սիրելի՛ս, արեւուդ վրայ կ'երդնում, սրտիս մէջ սէր կայ քեզի.
 Կ'ըսեմ ու չեմ ամչնար, աշնպէս կը սիրեմ որ հոգիս կ'ելլէ:
 Սիրականս հագեր է քթան, երգիքս է եկեր որպէս թէ գործի համար,
 Կը կարծեմ թէ գործի համար է եկեր, իրապէս՝ հոգիս առնելու է եկեր:
 — Ձեր տունը գործի համար եկայ, քեզ տեսայ՝ գործս մոռացայ,
 Ոտքերս ո՛չ ես կ'երթան ո՛չ առաջ, շրճորած մնացեր եմ.
 Ես ծառայ ըլլամ քեզի, ի՞նչ ըրիր որ այսպէս եղայ,
 Շատոց է որ սիրովդ կ'այրիմ, եւ ի՞նչ դժնդակ է այս տառապանքը:

(53) Ա. ... իմ եար, քանի իմ քովէս գը-
 նացիր. Բ. Բ. եարքմ, քանի քու քովէդ գընացի:

(54) Ա. ի մարմնոյ, Բ. Բ. ի մարմնոյս:

(55) Բ. Բ. ի մահուն դուռն գընացի:

(56) Ա. վաղվրնէքն ինչ որ իրկուն, Բ. Բ.
 վաղվրնօք մինչվիրկուն /մինչեւ իրկուն/

(57) Ա. ըզքեզ, Բ. Բ. ու զքեզ:

(58) Բ. Բ. ինչ ուր լուսանայր... Այս քառ-
 եակը կը գտնուի Պ. Քիւրտեանի ձեռագրին
 երկրորդ տաղաշարքին մէջ, եւ կը պակսի Տէ-
 վէճեանի ձեռագրին երկրորդ տաղաշարքին
 մէջ: Տէվէճեանի օրինակին մէջ յաջորդ քառ-
 եակներն են՝ 1. Իմ եար, քո արեւն ասեմ...
 2. Ձեր տունն ի բանէ եկի. 3. Մեռնիմ քո
 չարին փոխան. 4. Յօրէ որ սիրեցաք զիրար...
 5. Գիշեր ու ցորեկ կուլամ, չի դողրիր աչերս
 ի լալու: Կ'ոյն կարգով նոյն ճինը քառեակնե-
 րը կը գտնենք /բաց ի Իմ եար, քո արեւն ա-

սեմ երկտողէն, Քիւրտեանի օրինակին մէջ:

(59) Այս առաջին երկու տողը որ կը պակ-
 սի Բ. Բ. օրինակին մէջ, ուրիշ 4 առեակի մը մէկ
 մասն ըլլալու է: Յաջորդ վեց տողը կը թուի
 խօսակցութիւն մը սիրողին ու սիրուհւոյն մի-
 ջեւ, եւ ամբողջ տաղիկ մը կը ձեւացնէ հա-
 ւանօրէն:

(60) Ա. Բ. իմ եարն, Բ. Բ. իմ եարս:

(61) Ա. Բ. երգիցոյն, Բ. Բ. երգիցովս:

(62) Բ. Բ. Հոգուս:

(63) Բ. Բ. Ձբանըս մոռացայ:

(64) Բ. Բ. Ոտքունքս:

(65) Բ. Բ. 'ի ոչ յառաջ:

(66) Բ. Բ. Ես քեզի հազար ծառայ:

(67) Բ. Բ. Հնցկուն եղայ:

(68) Ա. Սիրուդ էրէի, Բ. Բ. Սիրոյ տէր էի:

(69) Թ'ինչ դիժար էր այս տըրպայ:

Նկար՝ Յակոբ Կոջոյեանի

« Ա. Ն. Ա. Հ. Ի. Տ. »

Մեռնիմ քո չարին (70) փոխան, հանց սեպեմ մայր զիս չէ բերեր (71).
 Ով քեզի ծանօթ եղեր (72), դարեւոյն ըզթարկն է արւեր (73)
 Ինծի կուճ ա՛մ է՛ր կ'անես, յերկընուցէն գեմ (74) յես իջեր,
 Հազար մարդ վըկայ ունիմ հողեղէն մարն է գրեզ բերեր (75):

Թող մեռնի՛մ ինծի ըրած չարիքէդ, թող համարե՛մ թէ մայրս զիս չէ բերեր.
 Ով որ քեզ ծանցեր է, իր կեանքէն ձեռք է քաշեր.
 Ինչո՞ւ զիս կը չարչարես. վերջապէս՝ երկնքէն չե՞ս իջած.
 Հազար մարդ վկայ ունիմ որ հողեղէն մայր ծըն է քեզ բերեր:

Յօրէ՛ սիրեցաք զիրար, դու ինձ մեղր ու ես քեզ շաքար (76),
 Հիմայ ի՛նչ (77) տեսար դուն յիս որ դարձար զէտ երկաթ ու քար.
 Զինչ որ չար աչկունքն (78) արաւ թող կուրնայ եւ դառնայ խաւար (79),
 Հիմայ չի սիրե՛նք զիրար (80), զըրուցէ՛, խըռով մի՛ կենար:

Այն օրէն որ զիրար սիրեցինք, դուն ինծի մեղր էիր ու ես քեզի շաքար.
 Հիմայ վրաս ի՛նչ տեսար որ դարձար երկաթ ու քար.
 Չար աչքը, իր ըրածին համար, թող կուրնայ եւ դառնայ խաւար:
 Ա՛լ ուրեմն պիտի չսիրե՞նք զիրար. խօսէ՛, օրդոդած մի՛ կենար:

(Շարունակելի)

- (70) Բ. Բ. Բու չարին:
 (71) Հանց ինչուեմ թէ մարն չէ բերեր:
 (72) Բ. Բ. Մանաւթ է եղեր:
 (73) Ա. Բ. եւ Բ. Բ. Տվեր:
 (74) Ա. Բ. երկնուցէն գեմ...
 (75) Ա. Բ. Մարն ըզքեզ բերեր. Բ. Բ. Մարն
 է ըզքեզ բերեր:
 (76) Ա. Բ. Յօրէ որ սիրեցաք զիրար, դու

ինձ մեղր ու ես քեզի շաքար. Բ. Բ. Յօր էր
 որ սիրեցաք զիրար, դու ինծի մեղր ես ու
 շաքար:

- (77) Բ. Բ. Հիմի ի՛նչ:
 (78) Ա. Բ. Աչքունքն... Բ. Բ. Աչկունք:
 (79) Թող կուրնայ եւ դառն ու խաւար:
 (80) Ա. Բ. Այլ հիմայ չի սիրենք զիրար, Բ.
 Բ. Հիմի չի սիրենք զիրար: